
Kyrkomötet
Motion 2016:49
av Johanna Andersson

Policy för sociala medier

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att ta fram en policy för hur de aktörer som uppbär ekonomiskt stöd från Svenska kyrkan uttrycker sig i sociala medier.
2. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att lägga ner planerna på att ta fram en policy för hur förtroendevalda representanter som inte uppbär ekonomiskt stöd från Svenska kyrkan uttrycker sig i sociala medier.
3. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att besvara de av Thomas Grahl ställda frågorna i Kyrkans tidning den 10 juni 2016.

Motivering

Planerna på att ta fram en policy för hur förtroendevalda i Svenska kyrkan uttrycker sig i sociala medier uppmärksammades i en debattartikel av tidningsmannen Thomas Grahl i Kyrkans tidning den 10 juni 2016. I artikeln beskrivs en rad praktiska problem som är förbundna med en sådan policy. Dit hör frågorna om vilken instans som ska besluta om sanktioner att vidta mot en förtroendevald person som uttrycker sig olämpligt. Vilka sanktioner som kan vidtas är en annan problemställning. Resonemanget resulterar, för många av oss som läst artikeln, i slutsatsen att det bästa är att låta nomineringsgrupperna, och därmed ytterst väljarna i samband med kyrkoval, avgöra vilka representanter som uttryckt sig lämpligt respektive olämpligt.

Men en annan fråga förblir okommenterad i kyrkostyrelsens förslag till policy. Den handlar om vilka krav som ska ställas på de aktörer som Svenska kyrkan stödjer ekonomiskt, exempelvis genom stiftskollekter, för att uttrycka sig i sociala medier. Dit hör enstaka bloggar samt twitterkonton. Bland dessa aktörer finns företrädare för uppfattningar som att polisens våldsmonopol inte bör accepteras och andra liknande ensidiga politiska ställningstaganden, där förekommer också grovt språkbruk samt hetska kampanjer och misstänkliggöranden av enskilda individer.

Istället för att uppställa krångliga regler för förtroendevalda, vilket kan komma i konflikt med yttrandefriheten i Sverige, bör Svenska kyrkan ställa rimliga krav på de skribenter man avlönar eller på andra sätt stödjer ekonomiskt för att uttrycka åsikter. Förtroendevaldas övertramp bör överlämnas till nomineringsgrupperna att hantera, när listorna på valbara kandidater tas fram i samband med kyrkoval. Till sist är detta en sak för kyrkans medlemmar i fria val.

Thomas Grahl ställde i sin debattartikel några frågor som verkligen förtjänar att besvaras:

1. Med vilken rätt kan en demokratiskt uppbyggd sammanslutning begränsa sina förtroendevaldas yttrandefrihet?
2. Med vilken kompetens ska Svenska kyrkan – och vem däri – göra sig till domare över var gränsen går för tillåten respektive förbjuden ironi samt för väckande av läsares anstöt?
3. Hur avser kyrkostyrelsen (från och med tisdag) sanktionera en förtroendevald som med stöd av grundlagen kritiskt och med viss ironi utövar sin yttrandefrihet även angående kyrkliga spörsmål och kyrkliga makthavare?
4. Och hur tänkte ni där – egentligen?

Dessa frågor bör besvaras av kyrkostyrelsen. (Det svar kyrkostyrelsen lämnade till Thomas Grahl samma dag, alltså den 10 juni 2016, rör möjligen på ett mycket övergripande plan fråga 4 men inte någon av de tre första frågorna.)

Thomas Grahls inlägg och kyrkostyrelsens ”svar” kan läsas i sin helhet här:

www.kyrkanstidning.se/debatt/hur-tanker-kyrkostyrelsen-forbjuda-ironi

Mon den 20 juli 2016

Johanna Andersson (POSK)